

NYERGES GÁBOR ÁDÁM

Senki sem érkezik meg hiába

(egy visszafordítógép bájai)

k. kabai lórántnak

*A kincs a kettős
így az a baj, hogy szeretni kell.
Kí szeret még nem talál partnert.*

*

*Mint egy csecsemő
aki kapja, és őrült megrázza a csörgő
de senki sem érkezik meg hiába.*

*

*Ha meg akarja találni egy nőt,
hét legyen, a férfiak megy neki.*

*

*Barátom, drága, szerelmes barátom,
függetlenül attól, hogy borzalmas, akár nagyszerű,
ez nem kiáltom az enyém, de a Föld mennydörgés.*

*

*Aztán, mert én még őszinte ember,
hogyan fog sikoltozni és pecsét és ordít!
Hagyja a dagadt ruhát másra.
Vegyünk engem, és hagyd, hogy egy másik.*

*

*Csak egy ember, aki tudja
nincs se anyja, apja,
hogy a halál csak amit ő tartozik
és az élet egy bónusz összesen,
visszaadja a talált tárgyat a bequeather,
gazdaság csak amíg elmegy;
sem magának, sem a másik,
vesz egy isten vagy lelkesz jelent.*

*

*Ez a fekete-doboz gyűjtemény kap nekem
(a senki szüksége van rám többé),
E Vas hat, hogy érdemes volt hús,
Az érme maradt a háború.*

*

*A harmadik napon - anélkül, szorgoskodott
Ettem szinte semmit.
Boltom hatalmi éveim
Eladom azt én hús éve.*

*

*A steppelt rét fekszik szundikál:
Aludj csendesen, kicsim, nem.*

*

*A szőrzet alszik az egész szék,
A könny alszik, ha ez kopott keresztül;*

*Nincs több-nap lesz nyúlik a könny:
Aludj csendesen, kicsim, nem.*

*

*Minden a tiéd lesz a kristálygömb;
Nem lesz egy hatalmas, hogy valóra válik;
De hagyjuk a kis szemhéja alá:
Aludj csendesen, kicsim, nem.*

*

*És ők, akik leszálltak az anyagba,
Nézze meg, mit nem, ha igazat kell adni.*

*

*ezért minden
aki talál egy nőt
szeretné magáévá „til a száj kifehéredik is.”*

*

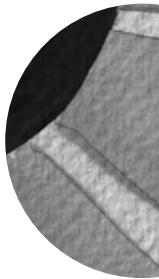
*és mégis ott volt
valaki, aki
megértették ezeket a szavakat, de visszautasította, hogy a
feleségem.*

*

*Nők
Nagy a gyermek: abort
és zokogás neki: mélyen fáj.*

*

*Ti férfiak,
akik elszakadt egymástól a nők,
nem tartja vissza, de azt mondják: mélyen fáj.*

*

*Te jól tudod: a költő sose fekszik,
Az igazi nem elég; révén álcázott
Mondja el az igazságot, amelytől világlik agyunk fénnel
Mert, egymás nélkül, minden éjjel.*

*

*A század, figyel rám, hagyja jóvá;
A paraszt gondol rám, és eke.*

*

*Én is él a hiúság.
Én most arra a következtetésre így.
Ők azonban, hogy egy bolondot belőlem,
És még én halál ostoba.*

